

сово, а тѣлото Иисусово нѣмало тамъ. Между туй Иисусъ са евилъ въ сѣщата градина, въ която слѣдъ распетіето бѣха погребли тѣлото Му и пакъ станалъ невидимъ. Въ сѣщія недѣленъ день Иисусъ са евилъ надвечеръ, въ околноститѣ на Іерусалимъ, на двоица отъ ученицитѣ на Спасителя и пакъ станалъ невидимъ. Кѣсно надвечеръ въ сѣщія день събралиса сичкитѣ ученицы Иисусовы, освѣнь Ѳома. Ученицитѣ веке знаяли че Иисусъ въскрѣсенъ и затуй веке са приказвало между народа. Но нѣкои отъ ученицитѣ ёще не вѣрвали наистина ли е въскрѣсенъ Иисусъ? Тогази ненадѣйно са поевилъ въ тѣзи стая, на която вратата были заключены, Иисусъ и казалъ, като са обърнѣлъ къмъ ученицитѣ: „миръ вамъ!... Погледнете на рѣцѣтъ и краката Ми, туй съмъ Азъ; похванете ма и разгледайте ма“... Тогази ученицитѣ са увѣрили, че Иисусъ, който имъ са евилъ и пакъ станалъ невидимъ, наистина Въскрѣсенъ. Но Ѳома, който не былъ при туй евяваніе Господне, думалъ: „ако не видѣхъ на рѣцѣтъ Му ранитѣ отъ гвоздѣитѣ и не турѣхъ рѣката си въ реброто Му, не щѣ да повѣрвамъ“. Слѣдъ една Недѣля, въ „Ѳомината недѣля“, когато пакъ сичкитѣ ученицы были събраны, пакъ са евилъ Христосъ и казалъ, като са обърнѣлъ къмъ Ѳома: „дай си прѣста тука и пригледай рѣцѣтъ Ми; дай си рѣката и я тури въ реброто Ми и не бѣди невѣрующъ но вѣрующъ“. Ѳома повѣрвалъ и казалъ: „Господь мой и Богъ мой!“ Христосъ въскрѣсенъ! дума православныя Христіенинъ, кога поздравѣ ближныя си съ праздника на Свѣтлото Въскрѣсеніе. „Вѣистинъ въскрѣсенъ!“ му отговарятъ. Свещенника въ црква дума на събраннытѣ тамъ: „Христосъ въскрѣсенъ!“ Да не осквер-